konvention kun er afsluttet for 5 Aar. Dog fornyes denne Gruppe af Overenskomster efter disse Tidsrums Udløb automatisk for 5-aarige Perioder. I Artikel 6 i den dansk-svejtsiske Overenskomst bestemmes, at Nævnet skal sammentræde paa det Sted, der bestemmes af dettes Formand, medens den nordiske Forligsnævnsoverenskomst bestemmer, at Nævnene normalt sammentræder, hvor Folkeforbundet har sit Sæde.

Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, som ledsager Forslagene, skal jeg her tillade mig at anbefale Overenskomsterne til det høje Tings Velvillie og hurtigst mulige Behandling, da der fra forskellige af de kontraherende Staters Side er fremkommet Meddelelser, som tyder paa, at man meget ønsker, at vi her skal naa til en snarlig Afslutning af Sagen.

Hans Nielsen: Der foreligger her Forslag til Godkendelse af Konventioner mellem Danmark og Norge, Danmark og Sverige, Danmark og Finland og Danmark og Svejts, og jeg er i det heldige Tilfælde paa mit Partis Vegne at kunne anbefale disse Konventioner til Godkendelse. Jeg kan gøre det med særlig Glæde, idet disse Forslag i alt væsentligt støtter den Opfattelse, som vi Socialdemokrater har af mellemfolkelige Forhold.

Konventionerne gaar ud paa, at der mellem hvert af de nævnte Lande og Danmark skal oprettes et Forligsnævn. Nu tror jeg ikke, at disse Forligsnævn vil faa meget at bestille; heldigvis er det jo saaledes, at Danmark lever i den allerhjerteligste Forstaaelse med sine nærmeste Naboer paa den anden Side Sundet, og det samme gælder med Hensyn til de øvrige Lande, saa jeg synes ikke, det ser ud til, at der kan blive meget Arbejdsstof for et saadant Forligsnævn. Men vi har jo nylig haft en Strid med Norge om det fjerntliggende Grønland, en Strid, som er bragt til en heldig Afslutning; selv om jeg mener, at det praktisk talt vil være umuligt, at der skulde opstaa alvorlige Konflikter mellem Danmark og noget af de andre nordiske Lande, kan der altsaa opstaa Tvistigheder om mindre vigtige Spørgsmaal, og i saa Tilfælde forekommer det mig, at de Forslag til Overenskomster, her foreligger, er særdeles heldige og anbefalelsesværdige. For øvrigt skal disse Bestemmelser om Forligsnævn først træde i Virksomhed, naar Diplomaterne har opgivet Ævred i en eller anden Strid, og alene af den Grund forekommer det mig, at disse Forligsnævn kan være til stor Nytte; thi jeg kunde tænke mig, at naar de Herrer Diplomater, der ved mangfoldige Lejligheder har en Tilbøjelighed til at gøre en Sag vanskelig, ved, at der efter dem kommer et mere folkeligt Instrument, som skal forsøge at udjævne Tvistighederne, vil de maaske anstrenge sig endnu mere, end de under andre Forhold vilde have gjort. I øvrigt gælder det om disse Forligsnævn, at de kun udbygger og udvider de Bestemmelser, som gennem Folkenes Forbund er vedtaget, og som gaar ud paa at afskaffe Vold og Magt som den højeste Retfærdighed her i Verden. Det er Bestræbelser, som har Socialdemokratiets fulde Tilslutning.

Hvad Enkelthederne angaar, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa dem. De Regler, der er givet med Hensyn til, hvorledes Tvistigheder indankes, og hvorledes de behandles, og med Hensyn til hele Forretningsgangen og Forretningsordenen, forekommer mig baade kloge og praktiske, og jeg har ingen Indvendinger at gøre derimod.

Jeg ved, at der ikke kan stilles noget Ændringsforslag til disse Overenskomster, som faktisk er afsluttet mellem de respektive Landes Regeringer; men jeg vil gerne rette en Henstilling til den højtærede Udenrigsminister om at virke for, at man i Fremtiden ved Udarbejdelsen af den Slags Overenskomster affatter Teksterne paa et bestemt Omraade ens, hvad enten der er Tale om et Kongedømme eller en Republik. Det er ikke noget stort Spørgsmaal; men jeg finder det lidet tidssvarende, naar man med Hensyn til et Kongedømme taler om Majestætens Udenrigsminister og lader Kongen sige: sin Udenrigsminister, medens man, naar Talen er om en Republik, f. Eks. Finland eller Svejts, siger Hr. den og den — det hedder saaledes det svejtsiske Forbundsraads overordentlige Gesandt Hr. Schreiber. Der er en Levning fra Fortiden i det førstnævnte Udtryk. Det er ikke min Mening at ville berøve Kongen nogen af hans grundlovmæssige Rettigheder, men jeg synes, at de Herrer kunde godt stilles paa lige Fod. Hvorfor skal den højtærede Udenrigsminister, som har været befuldmægtiget for Danmark ved Forhandlingerne med Svejts, ikke tituleres Hr., naar hans Partner i denne Sag, den svejtsiske overordentlige Gesandt, tituleres saaledes, medens den højtærede Udenrigsminister betegnes som Hans Majestæts Udenrigsminister. Jeg vil altsaa fremsætte en Henstilling i saa Henseende. Jeg er paa det rene med, at der er ogsaa andre, der skal tale med om dette Spørgsmaal, men